

vundet den Bolignød, som man fra alle Sider arbejder energisk paa at overvinde, men som endnu gør Stillingen truende ogsaa for de mindre Kommuner, forholdsvis lige saa truende som for de store. Da det i alle Tilfælde er Byraadene selv, det kommunale Selvstyre, der skal tage Bestemmelse om, hvorvidt de vil benytte den Ret, der gives ved en eventuel Forlængelse, kan der jo ikke være nogen Fare til Stede.

Jeg gaar stadig ud fra, at ingen Kommune vil benytte en eventuel Forlængelse, selv om den gives i samme Udstrækning som nu, mere end højest nødvendigt. Men hvis i dette Øjeblik Tilflytningen bliver fri, vil det i de Kommuner, hvor der er Bolignød, forstyrre den kommunale Økonomi, forøge Bolignøden og forøge Kommunernes Udgifter. Kommunerne har — og det gælder dem alle, jeg kender i hvert Fald ingen Undtagelse — anstrengt sig hæderligt for at overvinde Bolignøden, men det har endnu ikke været muligt, Tiden under den nugældende Lovgivning har været for kort. En Forlængelse betyder aldeles ikke en Sovepude, og der er ingen, der ønsker en saadan. Man arbejder overalt saa stærkt, som man kan, for at faa Bolignøden af Vejen, og der er godt Haab om, at det kan lade sig gøre. Det er der da nu heldigvis Udsigt til, naar blot den fornødne Tid gives. Men Bortfald nu vil give disse Kommuner et Indtryk af, at man vil vælte et Sisufusarbejde over paa dem, og det vil være uheldigt i mange Retninger.

Lovforslaget er ikke det, man var berettiget til at vente, efter som Situationen er, og henset til, hvad Købstadforeningen har udtalt Ønske om. Man skulde synes, at det maatte være muligt at imødekomme Købstadforeningens Anmodning helt. Mit Parti kan i alt Fald ingen fornuftig Hindring se derfor.

Jeg vil udtale Haabet om, at Lovforslaget vil kunne ændres under en kort Udvalgsbehandling, og at man da kan enes om at lade § 1 udgaa og at bringe Lovforslaget mere i Overensstemmelse med Købstadforeningens Ønsker og Anmodning. Med den Motivering skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Johannes Lou: Vi har nu hørt det ærede Medlem Hr. Elgaard være en smidig Ordfører, en smidig Generalnævner for de to Opfattelser i Venstre overfor dette Lovforslag. Det ene Synspunkt er repræsenteret i Dagbladet „København“ for i Gaar, der med tomme fede Overskrifter anbefaler den

højtærede Indenrigsministers Forslag som: en hurtig Afvikling af Huslejeloven værende under Forberedelse. Det andet Synspunkt finder man i „Aalborg Amtstidende“, der som Overskrift over en Artikel om dette vidunderlige Lovforslag skriver: „Indenrigsministeren vil forlænge det moderne Stavnsbaand“, og denne udmærkede Artikel slutter med: „Hr. Kragh vil ikke her høste nogen Laurbær for sit upaakrævede Initiativ paa dette Omraade.“ De Herrer forstaar, at det maa være lidt vanskeligt at være Venstres Ordfører under slige Forhold.

Venstres Ordfører var inde paa, at naar Indenrigsministeren overhovedet havde forelagt dette Lovforslag, var det for at faa Tid til en endelig Afvikling af Boligloven. Ak nej, der behøves ikke nogen Tid til en endelig Afvikling af Boligloven, thi Boligloven er afviklet gennem den sidste Boliglov. Naar det ærede Medlem Hr. Simonsen i denne Sammenhæng siger, at Boligloven og de herhenhørende Forhold er ordnet indtil 1931, saa har han ikke Ret i denne Paastand, thi det er ikke til 1931, at Boligloven er ordnet, men den er ordnet for stedse.

Den højtærede Minister og det ærede Medlem, der har haft Ordet, har talt om Henvendelsen fra Aarhus Byraad, og denne Skrivelse ser jo ogsaa ret imponerende ud. Men enhver, der vil undersøge Forholdet, vil erfare, at det er et Flertal indenfor Aarhus Byraad, der har anbefalet, at Indenrigsministeren skulde fremsætte dette Lovforslag. De Konservatives og Venstres Repræsentanter i Byraadet er gaaet imod denne Indstilling. Indenrigsministeren har derfor gennem sit Lovforslag kun søgt at gøre sig Socialdemokraterne følgagtige, og den højtærede Indenrigsminister vil jo nok erkende efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Simonsen, at det er halsløs Gerning overhovedet for Tiden at ville tilfredsstille denne Fraktion indenfor Rigsdagen. Med Venstres Fortid for Øje, hvoraf man vil huske fra den sidste Boliglovs Behandling den nuværende Handelsminister Slesbagers skarpe Udtalelser om, at enhver Restriktion vilde bidrage til at hemme Boligbyggeriet, forstaar jeg ikke, hvad Venstre, som jo har staaet i det venligste og behageligste Forhold til Grundejerne, mener, at Grundejerne vil sige til dette Ryngangreb, der finder Udtryk i Lovforslagets § 2.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen har sagt, at Lovforslagets § 1 en Løfteparagraf, der tilsiger Muligheder for at fremsætte